

Könyvespolc

Felicity Savage King: Szoptatási útmutató

1992-ben jelent meg Magyarországon a WHO és az UNICEF közös állásfoglalása a szoptatásról: a- néhány oldalas füzetben arról írtak, hogy miként népszerűsíthető a szoptatás, s hogy a sikeres szoptatásban mekkora szerepet játszik az egészségügyi személyzet hozzáállása. A kiadvány tulajdonképpen a „Bababarát kórház” cím elnyeréséhez szükséges feltételeket tartalmazza. A címet Európában elsőként a csepeli kórház és a debreceni szülészeti-nőgyógyászati klinika nyerte el, ám ez a szép eredmény korántsem az országos átlagot reprezentálja.. Ennek egyik oka az, hogy hiányzott egy olyan tankönyv-féleség, amelyből az egészségügyi személyzet is megtanulhatta, hogy milyen módon segítheti elő a szoptatás sikerességét. Végre megjelent azonban ez a hiánypótló, rendkívül fontos mű, melyet a védőnők ingyenesen megkapnak. (A nagyközönség számára már megjelent néhány éve Maire Messenger Davies Szoptatóskönyve, mely valóban óriási segítséget jelenthet az anyáknak, bár sajnos a szoptatóskönyvek műfaján belül nem a legjobb kiadvány. E sorok írója azért részesítené előnyben, pl. Hanny Lothrop, vagy a La Leche Liga ilyen témájú könyvét, mert azokban a tudnivalókon, tanácsokon kívül rengeteg személyes beszámoló, levélrészlet olvasható. Ezek azt sugallják, hogy problémái szinte mindenkinek vannak, ezek azonban megoldhatók, s még a legnehezebbnek tűnő akadályok is leküzdhetők.)

Magyarországon a szoptató anyák aránya közismerten alacsony, bár a néhány éve elkezdődött szemléletváltásnak köszönhetően emelkedő tendenciát mutat. A szoptatási problémák nálunk, s a világon szinte mindenütt a szülészeti intézményekben kezdődnek. Sajnos még mindig gyakori, hogy előre megszabott időközökben viszik ki szopni az elkülönítve tartott újszülöttet, hogy különböző indokok miatt időnként nem viszik ki szopni a babát, hogy sokszor kifejezett orvosi utasítás ellenére is teáztatják, tápszerrel etetik a csecsemőgondozók az újszülöttet. A hazatérő anya többnyire nem tud kihez fordulni problémáival.

Felicity Savage King igen határozott hangnemet használ könyvében, amit ezúttal kivételesen hasznosnak neveznék. Igen elterjedt tévhit például, hogy berepedt melbimbóval vagy mellgyulladással nem szabad szoptatni. Ezt a szerző határozottan cáfolja, rávilágít arra, hogy a szoptatás felfüggesztése ebben az esetben csak meghosszabbítja, súlyosbítja a problémát. Kijelenti, hogy a túlzásba vitt mosdás, fertőtlenítés árt a mellnek, ezt is kevés helyen lehetett eddig olvasni, pedig rengeteg panaszt okozott, hogy a sérült, érzékeny melbimbóról lemosatták az anyatejmaradványokat és a csecsemőnyálát, pedig mindkettő gyógyította volna a sebeket. A természetes módszerek hívei talán meglepődnek azon, hogy mekkora hangsúlyt kap a könyvben a fejtés. Azt azonban a szerző sem hallgatja el, hogy ideális körülmények között felesleges fejni, ám sok esetben a tejtermelés megtartása érdekében létfontosságú: például koraszülött, beteg csecsemőnél, vagy ha az újszülött még nagyon aluszékony. A magyar babakönyvekben gyakran írtak a fejesről, de alapvető fontosságú információk nem szerepeltek bennük.

Nagy hangsúlyt kap e könyvben a tápszergyarak különböző manővereinek elhárítása is, részletes felvilágosítást ad a szerző az egészségügyi dolgozóknak arról, hogy mekkora veszélyt jelentenek az ingyenes tápszerminták, reklámfüzetek, a reklámfotók által sugallt hamis nőideálok. Szó esik a szoptatás társadalmi megítélésének javításáról is, hiszen az igény

szerinti szoptatás csak akkor -valósítható meg, ha a közvélemény nem ítéli el a nyilvános helyen szoptató anyát. (MHB „Kurátor” Kft.)
(renáta)